

נ.ב. בענין "הבגדים החייבים בציצית" יל"ע בטלית גדול דידן שאין דרך לכישתו אלא בשתי זנבות בקדימה וכולו באחורה כך שאין מכסה את עיקר הגוף דלכאור' פטור מציצית [ומה שמתעטף בשעת ברכה ודאי בטל, וכן המתעטף בצורה אחרת בטלה דעתו]. [ולא נשאר בגדים חייבים אלא חליפות ארוכות (חולצות וט"ק כרגיל פטורים שאין בהם שיעור כידוע)].

הערה. מה שהתנגד מרן זללה"ה לתכלת דראדזין הוא משום שהיה הדג מוכר תמיד וע"כ אינו חלזון דא"כ למה לא הטילהו, משא"כ חלזון דידן שלא מוכר ודאי אין טענה נגדו, וכ"ש לפי מה שנתבאר שכל החלזונות כשרים שודאי אין עוד מקום לימנע ממצוה.

ב

בענין זמן המגילה בב"ב ובכל גוש דן

הנה ידוע ומפורסם מנהג מרן החזו"א זללה"ה לקרוא בב"ב מגילה אף בט"ו באדר מספק מוק"ח דיפו וכן נהגו העולם על פיו, ובזמנינו נשתנתה המציאות בשני פנים ונבאר: והנה יש שני סיבות שלא צריך לקרוא בב"ב בט"ו מצד יפו. 1. יפו אינה מוקפת חומה, אין שום מקור לכך, ומה שגילו שרידי חומה עתיקה אינו כלום דאין מקור שהיא מימות יהושע בן נון (וחזקה אין כאן דמצד שני יש חזקה של העדר ודו"ק) וכ"כ בספר קרית אריאל להרה"ג אריאל בוקיילר שליט"א בשם מרן שליט"א שלא ירד מרן זללה"ה כלל לסוגיית יפו ולא בירר אלא סמך על מנהג יפו וליתא כמש"כ שם: 2. נבנה "כביש איילון" שרחבו כ-100 מטר כמבואר בקונטרס דר' שריה דבלצקי שליט"א, ואין עוד שום חשש מצד יפו כלל. דודאי כביש מפסיק (ואינו כחלק העיר וכשאר צרכו דאינו אלא יציאה מהעיר ופשוט).

ולפי"ז בב"ב בזמנינו ודאי ב"ד - אמנם יל"ע מצד אחר שיהיה רק בט"ו - והוא - מצד - לוד - שהיא מוק"ח בודאי מימות יהושע בן נון כמבואר בגמ' ריש מגילה, ולוד העתיקה נראית בסביון ויהוד הרחוקים ממנה כ-7-8 ק"מ, והם גבוהים בכ-50 מטר מלוד כך שכל העיר וסביבותיה נראין בבירור ואין עוד שום חשש וספק, וכל הדרך מיהוד - סביון - קרית אונו - גבעת שמואל - וכביש גזה - וב"ב, הכל מחובר ממש [גה"ה אינו קמ"א אמה והבתים מצדי הכביש מחברים ממש בלא שום ספק בב"ב ועד יהוד] כך שכל גוש דן שממזרח איילון הכולל בב"ב קוראים בט"ו [וכן ק"ס ואלעד שגם רואים את לוד וכידוע], ויפו וחבירו שמערב איילון - ב"ד, ותל"מ.

ונאמרו דברים אלו לפני מרן הגר"ח גריינמן שליט"א, ואמר "שצריך להתיישב בדבר, ובעזה"י עד פורים נחליט אי לברך בט"ו עכל"ק.

הרב משה ווינמרויב

הערות שונות

לכבוד קובץ בית אהרן וישראל, הגני כותב כו"כ הערות בענינים שונים.

א. בראשית (לב.ד.) "וישלח יעקב מלאכים וגו' ארצה שעיר שדה אדום", וברש"י, "ארצה שעיר, לארץ שעיר כל תיבה שצריכה למ"ד בתחלתה הטיל לה הכתוב ה"א בסופה".

לכאורה צריך לדעת למה לא כתב רש"י דבר זה בפרשת ויצא עה"פ "וילך חרנה", ועפ"י מה שכתב האוה"ח"ק שם מובן, דמביא שם ג' פירושים למה כתוב וילך חרנה ולא כתיב וילך לחרן, א' שחרן הלך לקראת יעקב להקביל פניו, ב' כשיצא יעקב מבאר שבע תיכף הלך תרוננו של עשו, ג' לרמוז על הליכת אליפו אחריו בחרון, ולפי"ז אין תיבה זה צריכה למ"ד בתחלתה כיון שהמילה "חרנה" כשלעצמה מורה על הג' פירושים שכתב האוה"ח"ק לכן דוקא במקום זה כתב רש"י דבר זה משום שע"ז יורה על פירושו של האוה"ח"ק.

וזה הכל לפי הדרש אבל עפ"י פשוט צ"ע.

ב. שמות (לו. יז): "ויעש את המנורה" וכן בכל מעשה המנורה (שכתוב שם בפרשה) כתיב "ויעש" "עשה", לכאורה קשה, הלא בפרשת תרומה (כה, לא) כתיב: "מקשה תיעשה המנורה" ופירש רש"י "מקשה תיעשה המנורה, מאליה לפי שהיה משה נתקשה בה אמר לו הקב"ה השלך את הככר לאור והיא

02238 ! כז אמר ז. ר' יהושע דהג"ה